

opusdei.org

Apoštolská exhortácia Pápeža Jána Pavla II. „Christifideles laici“

Posynodálny apoštolský list
Pápeža Jána Pavla II.
„Christifideles laici“, kapitola I,
č. 16 a 17 o povolaní a poslaní
laikov v Cirkvi a vo svete
pomáha objasniť povolanie
veriacich Opus Dei, ktorých je
98% laikov.

16.03.2006

16. Dôstojnosť laikov sa nám naplno otvára, keď uvažujeme o prvom a základnom povolaní, ktoré Otec v Ježišovi Kristovi skrze Ducha Svätého adresuje na každého z nich: povolanie ku svätosti, to znamená k dokonalosti v láske. Svätý je najdokonalejším svedkom dôstojnosti, ktorá bola udelená Ježišovmu učeníkovi.

II. vatikánsky koncil povedal to podstatné o všeobecnom povolaní ku svätosti. Možno dokonca tvrdiť, že toto je najdôležitejšie poverenie koncilu, ktorý mal za cieľ obnovenie kresťanského života v zmysle Evanjelia⁴¹, poverenie pre všetkých synov a dcéry Cirkvi. Je to nielen morálne napomenutie, ale nevyhnutná výzva, ktorá vyplýva z tajomstva Cirkvi. Cirkev je vyvoleným viničom, ktorého ratolesti žijú z tajomného a posväcujúceho životného prúdu Kristovho; Ona je mystickým telom, ktorého údy sa

zúčastňujú na živote svätosti samotnej Hlavy, ktorou je Kristus; Ona je milovanou Nevestou Pána Ježiša, ktorý vydal seba samého, aby ju posvätil (por. Ef 5,25n). Duch, ktorý posvätil ľudskú prirodzenosť Ježišovu v panenskom lone Márie (por. Lk 1,35), je tým istým Duchom, ktorý je prítomný a činný v Cirkvi, aby jej odovzdával svätosť vteleného Božieho Syna.

Výzva prítomného okamihu smeruje dnes viac než inokedy k tomu, aby všetci kresťania nastúpili cestu obnovy v duchu Evanjelia, aby sa veľkodušne dali k dispozícii výzve Apoštola, aby bol "ich celý život svätý" (1Pt 1,15). Dvadsať rokov po skončení Koncilu poukázala mimoriadna Synoda 1985 na naliehavú nutnosť: "Pretože Cirkev je v Kristovi tajomstvom, musí byť chápaná ako znamenie a nástroj svätosti... V najťažších situáciách dejín Cirkvi stáli na počiatku obnovy

vždy svätí. Dnes nutne potrebujeme svätých, ktorých si musíme vytrvalo od Boha vyprosovať."42

Na základe členstva v Cirkvi, prijímajú a zdieľajú všetci univerzálne povolanie ku svätosti. Aj laici sú k tomu skrz-naskrz povolaní bez najmenšieho rozdielu, tak ako ostatní členovia Cirkvi: "Z toho je každému jasné, že všetci v Krista veriaci sú v každom stave a postavení povolaní k plnosti kresťanského života a k dokonalosti v láske."43 "Všetci v Krista veriaci budú deň čo deň vzrastať vo svätosti vo svojich životných podmienkach."44 Povolanie ku svätosti má svoje korene v krste a obnovuje sa v ostatných sviatostiach, predovšetkým v Eucharistii. Keďže si obliekli Krista a nasýtili sa z Ducha Svätého, sú kresťania "svätí" a preto uschopnení a povinní prejavovať svätosť svojho bytia v svätosti celého ich pôsobenia. Apoštol Pavol

neúnavne napomína všetkých kresťanov, aby tak žili, "ako sa patrí na svätých" (Ef 5,3).

Život podľa Ducha, ktorého ovocím je svätosť (por. Rim 6,22; Gal 5,22), si vyžaduje od každého pokrsteného nasledovanie a napodobňovanie Krista a uschopňuje ho k tomu: v prijímaní blahoslavenstiev, v počúvaní a rozjímaní Slova Božieho, vo vedomej a aktívnej účasti na liturgickom a sviatostnom živote Cirkvi, v osobnej modlitbe, v modlitbe rodiny a spoločenstiev, v hlade a smäde po spravodlivosti, v splňaní príkazu lásky vo všetkých situáciách života a v službe bratom, predovšetkým malým, chudobným a trpiacim.

Dosiahnuť svätosť vo svete

17. Povolanie ku svätosti nesie so sebou to, že život podľa Ducha sa prejavuje predovšetkým v ich zapojení do svetskej oblasti a v ich

účasti na pozemských činnostiach. Apoštol nás ešte raz napomína: "Všetko, čo hovoríte, alebo konáte, všetko robte v mene Pána Ježiša a skrze neho vzdávajte vďaky Bohu Otcovi!" (Kol 3,17). Koncil aplikuje slová Apoštola na laikov a výslovne vyhlasuje: "Ani rodinné starosti, ani iné svetské záležitosti nemajú byť vylúčené z ich spôsobu duchovného života."⁴⁵ Otcovia Synody hovorili zo svojej strany: "Jednota života laikov má rozhodujúci význam: musia sa posväcovať vo svojom každodennom živote v povolání a v spoločnosti. Aby spĺňali svoje povolanie, musia laici chápať svoju činnosť všedného dňa ako možnosť zjednotenia s Bohom a spĺňania Jeho vôle ako aj službu iným ľuďom, aby ich viedli v Kristovi k spoločenstvu s Bohom."⁴⁶

Laici musia chápať a uskutočňovať svoje povolanie ku svätosti ako nezrieknuteľnú povinnosť, ktorá ich vyzýva, predovšetkým však ako

žiarivé znamenie lásky Boha, ktorý ich vykúpil k životu svätosti. Takéto povolanie sa musí chápať ako podstatná a neoddeliteľná súčasť nového života, ktorý nám bol darovaný v krste a tým ako konštruktívna súčasť dôstojnosti laikov. Povolanie ku svätosti je čo najužšie spojené s poslaním ako aj zodpovednosťou, ktorá je zverená laikom v Cirkvi a vo svete. Žitá svätosť, ktorá plynie z účasti na živote svätosti Cirkvi, predstavuje prvý a základný príspevok k budovaniu Cirkvi ako "spoločenstva svätých". Vo svetle viery sa nám otvára obdivuhodný horizont: početní laici, muži i ženy, ktorí vo svojom živote a vo svojej každodennej činnosti sú často nepovšimnutí a dokonca nechápaní, neuznaní veľkými tejto zeme, ale Otec na nich hľadá s láskou, a sú neúnavnými pracovníkmi v Pánovej vinici, a tak sa stávajú pokornými, ale - silou Božej milosti - veľkými

spolupracovníkmi na raste Božieho Kráľovstva v dejinách.

Svätosť je základnou podmienkou a nezrieknuteľným predpokladom pre splňanie spásneho poslania Cirkvi. Tajomným prameňom a neomylnou mierou apoštolskej účinnosti a misionárskej sily Cirkvi je jej svätosť. Iba v miere, akou sa ako Kristova nevesta vystaví jeho láske a opätuje ju, sa stane Cirkev v Duchu plodnou matkou.

Vráťme sa opäť k biblickému obrazu: vyháňanie a rast ratolestí je daný ich spojením s viničom. "Ako ratolesť nemôže prinášať ovocie sama od seba, ak neostane na viniči, tak ani vy, ak neostanete vo mne. Ja som vinič, vy ste ratolesti. Kto ostáva vo mne a ja v ňom, prináša veľa ovocia, lebo bezo mňa nemôžete nič urobiť." (Jn 15,4-5)

Tu je namieste, aby sme pripomenuli slávnostné blahorečenia a

svätorečenia laikov, mužov i žien, ktoré sa konali počas Synody. Celý Boží ľud a predovšetkým laici môžu teraz pozeráť na nové vzory svätosti, ktoré žili v obyčajných a všedných situáciách ľudskej existencie, na nové svedectvá heroickej čnosti. Synodálni otcovia o tom povedali: "Miestne cirkvi a predovšetkým tzv. mladé cirkvi sa musia pozorne snažiť spoznať medzi svojimi členmi tých mužov a ženy, ktorí v týchto situáciách (každodenných situáciách sveta a manželstva) vydali svedectvo svätosti a môžu byť iným vzorom, aby mohli byť poprípade navrhnutí pre blahorečenie alebo svätorečenie."⁴⁷

Na záver týchto úvah, ktoré chceli definovať miesto laikov v Cirkvi, prichádza nám na um známe napomenutie Leva Veľkého: "Kresťan, poznaj svoju dôstojnosť!"⁴⁸ Podobné napomenutie má Maximus, turínsky biskup, všetkým, ktorí prijali

pomazanie svätého krstu: "Uvážite
česť, ktorej sa vám v tomto tajomstve
dostalo!"⁴⁹ Všetci pokrstení sú
vyzvaní, aby nanovo počúvali slová
sv. Augustína: "Tešme sa a ďakujme:
stali sme sa nielen kresťanmi, ale
Kristom... Žasnite a plesajte: my sme
sa stali Kristom."⁵⁰

Kresťanská dôstojnosť, ktorá je
pôvodom rovnosti všetkých členov
Cirkvi, poskytuje a podnecuje ducha
spoločenstva (communio) a
bratskosti a je súčasne tajomstvom a
prameňom síl apoštolskej a
misionárskej dynamiky laikov. Táto
dôstojnosť je náročná, je
dôstojnosťou robotníkov, ktorých
pozval Pán do svojej vinice. "Tak
všetkých laikov" - čítame v
koncilových textoch - "viaže
vznešené bremeno pričiňovať sa o to,
aby božské rozhodnutie spásy
dosiahlo viac a viac všetkých ľudí
všetkých čias a všade na zemi."⁵¹

.....

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sk-sk/article/apostolska-exhortacia-
papeza-jana-pavla-ii-christifideles-laici/](https://opusdei.org/sk-sk/article/apostolska-exhortacia-papeza-jana-pavla-ii-christifideles-laici/)
(24.03.2026)